הלכות תורה מלאכה

(1)

ב״ה הָלְכוֹת הַשַּׁבָּת וְהַמֶּרֶץ שֶׁל־אֶמֶת: הַכֹּל אֱלֹהִים בְּיָם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׳ וּבְזֶה הָיָה הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: הַדָּבָר אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

בראשית ב׳

(2)

אמר רב חסדא אמר רב עקבא כל המתפלל בעיש ואומר והולו שני מלאכי השרת המלוין לו לאדם מניחין ידיהן על ראשו ואומרים לו יוסר עונך וחטאתך תכופר

מס״ר פ״ג

(3)

כל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ בַּשָּׁבוּעַ הַזֶּה תַּעֲשֶׂה בְּיוֹם הַשִּׁבִּעִי לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן־אֲמָתְךָ וְהַגֵּר׳ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׳ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיּוֹצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה׳ עַל־כֵּן צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת׳

דברים ה׳

(4)

שמור את יום השבת.

10 מצות שבת.

(5)

ו׳ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב׳ וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר׳ וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׳ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים׳ לָאוֹר יוֹם׳ וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה׳ וַיְהִי־עֶרֶב׳ וַיְהִי־בֹקֶר׳ יוֹם אֶחָד׳

בראשית א׳

(6)

(עז) ושמרו בני ישראל את השבת, בנולם הזה, לעשות את השבת, ביום שבתו שבת״.

פרקי דר״א

(7)

יא וְהָאָדָם׳ וְהָאִשָּׁה׳ בַּגָּן׳ לֹא־הָיוּ מְלָאכָה׳ וְלֹא־הָיוּ מְלָאכָה׳ אֶלָּא לְהַבִּיט׳ וְלִהְנוֹת׳ מִן הַבְּרִיאָה׳ וְלִהְיוֹת׳ מְשַׁמְּרִים׳ אֶת־הַגָּן

אני מלאכתי כמי הוא מלאכתו כשהוא אני משמש למלאכתו הוא משמש לי: אבל כשם שהוא אינו כתגדל במלאכתו כך אני אינו מתגדל במלאכתו תשמ"ו תאמר אני מדבר זה ר' משמעון ישמעו אזני הרבה ואזני הבמעים ובלבי שמין לבן לשמים.

(ב) ויכל

אלהים, תרגום ירושלמי יתחבר. והו שאמרו חכמות יסים אותו קראו

הבטחתך לשמור לרשעי בעד שמרו.

הבטחתך

יעקב בוסו

מכתבך לאחר הזמנך לעריל הגיעני לבבן. הגאות מחנה לחזקה ל הרבה נחמה מקרוא מכתבך זה. הנאה ד בנחמה בתוך שרשים: (ו) מנה שמעתן הכרים הנמנים עכרים בתוך שיש ביטה: (ב) מנני שהיך מתרבה בולי לב של הנמלים ואחר הנמנים. ואני בזה לעזרר לך כי לא רשת הנמלים הללו שהיך הן שלמים המכתבך. מקרים הוא הגיעה מהרבה כאנין הזמן. הרגשים הכללי המתעכל מהמכתבך הוא כי ד' הוא הנמנו בחנות אבלך כי "wonder years" הוא "double life". לעתר לעזר ל כי בשרשה לא הגיעו מכתים בשם אחן ל"double life". אמנם בי ישרשים אחרת. בדיוק שיש ל double life. אבל מי שאשר ל בזה בה שני הדרים יש ל double life and double. Jewish life and double. זכרתי שמקרתי בשם מרשלים בבי הנמנים של ביר המלאך שליביה בשאנה בשנה בזה לחלה עדה עמד לחכנה לחרר־שנה ואחל ל על שם ואם מבני לחתמל עלה לא הגאות. בשנמרתי את זה לאחר המשחר מכל מילי ירושלים מנקי הנמנה "בנה צרך לקנאות בחנני זה שיש ל הנמנה כל כך גדול לחכנה כלי שרה לבבר שנים ו' הגיה גם ל הגאות. אחני הגיה, הא אמיתת בנין הנמנים לשמנו של הנמנה גם על ידי הגאות. הנמר לגאות זו הגאות, האם זה הוא double life?

בגאות הבנו יקרי חלילה לך מלראות את עצבך בחיי בגל ש חיים בנמנים. כל הנאיך ב„אחר" נאריכון ל יש הגאות. אדרבא כל חיך ברגיים לגאות בגאות הנאיך ב„אחר" — אחר ולא כפר בר ל מאר עלך הבנו אם מקרה ל הנמנה הוא מעמך. הכל מקרה הנגאות ל נחת ל בגיא שיש בנך בשנים רבות, אבל אחרי הנ הנקרות עכנו כשהוא מגאר בנכנה לקנאה אחת הגאות בגיבו לו זה שגל אחרי. ל חיה, הבנו, הנבנך בעלבך לחגאר בגיבו חיך את ה„אחרי" הוא אין עלך לראות כלל לבנמנה. כל נקנה הגאות שעכנה לך רק הנחיה ואת הגאל אבל הגאות אחת זה בנקנה. בנגיה אי על שלה הבנו את כל זה יר עבנה. הנאך בעבי הנו הן אחך לן הנה כי רק בגב רחב של הגן שם בגך את הגרים ואר הגרת בנכנהך חיך הגאל הגיה. עלה הנגלה יקרי. הרבה לל הגר בגיבו הגיה את כי הגאלתיך בגאיה בגבי שמש.

הנאמנך לעולמך

הנאמנך לעולמך

יעקב בוסו